

trdno, potem pa se obesi v dimniku. Ako ostane nekaj dni, a ne sme biti to predolgo, v dimu, potem ostane čebulju okus dober, kakor je bil, vendar pa so se mu umorile bilke ter zato ne požene več, če ga tudi hranimo leto in leto.

Sejmovi. Dne 20. junija v Vitanji. Dne 21. junija v Koračicah. Dne 23. junija v Sevnici in v Šoštanji. Dne 24. junija v St. Juriji na Tabru, pri sv. Janži na Dr. polji, v Konjicah, v St. Lenartu v slov. gor., v Ribnici in v Laškem trgu.

Dopisi.

Iz Gradca. (Društvo „Triglav.“) Akad. društvo „Triglav“ privedilo je v nedeljo, dne 1. rožnika, izlet v prijazni trg Središče, ter je ob enem praznovalo razvitje svoje nove zastave. Predno pa natančneje opišem to slavnost, upam, da ugodim čestitim bralcem, ako povem, kako se je rodila misel, da si „Triglav“ pripravi društveno zastavo. — Lansko leto priredili so „Triglavani“ v skupini drugih Slovanov visokošolcev izlet v prijazni Ormož. Vsem ostal nam bode gotovo v najlepšem spominu trenotek, ko izreče neka rodoljubna gospica v Ormožu željo, kako lepo bi vendar bilo, ako bi imeli Triglavani društveno zastavo, okoli katere bi se zbirali, kedar pridejo obiskat domača tla. In še isti dan utrdile so narodne gospice željo s tem, da so z lepim doneskom položile temelj tej ideji. Priskočili so še drugi rodoljubi in rodoljubkinje z lepimi darovi, in — ni še leto minolo — „Triglav“ se more ponašati s krasno zastavo, darilom slovenskega naroda. Težko nam je bilo pričakovati onega slovesnega dne, na katerega bi se imela vršiti naša najvažnejša in najsijajnejša slavnost. Pa napočilo je tudi jutro 1. rožnika. Ob rani uri že zbrali smo se na južnem kolodvoru Triglavani kolikor mogoče polnoštevilno in z nami bratje Hrvati in dični njih tamburaški zbor, potem zastopniki akad. društev „Slovenija“ in „Stražilovo“. Zasedli smo železniški vlak, tamburaši so udarili ob glasne strune, in veseli odrinili smo proti jugu, hrepeneči gledati skoraj lepa slovenska tla. Dospevši na Pragersko pozdravila sta nas odposlanca iz Središča, gg. Šulek in Kosi. Po zaužitju malici drdrali smo hitro naprej proti našemu potnemu cilju. Na različnih postajah pridružilo se nam še je mnogo gospa in gospodičin, rodoljubov in prijateljev našemu društvu. Ob 11. uri odkril se je našim očem prijazni, z zastavami bogato okrašeni trg Središče. — Vsprejem na Središkem kolodvoru bil je, slava rodoljubnim Središčanom, kljub najhujšemu deževanju v resnici slovesen. Pričakovali so nas: Središki odbor za izlet, slavni zastop Središki, gospa kumica dr. Geršakova in gospice družice

naši zastavi, Ljubljanski „Sokol“ z zastavo, hrvatsko pjevaško društvo „Vienac“ z zastavo in požarna bramba z godbo. Predsednik „Triglava“ izroči gospej kumici lep šopek iz svežih rož. G. župan Zadravec pozdravi nas v imenu trga Središča, g. Robič kot predsednik slavnostnega odbora. Na pozdrave, vsprejete z navdušenimi živio-klici zahvali se predsednik „Triglava“ g. Kotnik. Okrašeni s šopki, ki so nam nje delile belo oblečene deklice, podali smo se v bližnjo podružnico in smo tam prisostovali sv. maši. Iz cerkvice šli smo med sviranjem dveh godeb in pokanjem topičev v prostorno, slavnostno okrašeno „kolibo na pašniku“. Moram še tukaj tudi omeniti, da so bile hiše po vsem trgu okrašene z vihrajočimi trobojnicami in zelenimi vencii, in da smo šli potoma v trg skozi dva krasna slavoloka, nam v čast postavljena. Ob 1. uri popoldne pričelo se je razvitje zastave. Ko so se na slavnostnem odru razvrstili v polukrogu gospa kumica, gospice družice in zastopniki različnih društev, povzel je besedo g. deželni poslanec dr. Jurtela. Z živimi besedami opisoval nam je bivši predsednik našemu društvu pomen zastave, ter nas opominjal, da naj bode naša ljubezen do naroda čista, globoka, goreča, kakor so čiste trobojne barve na krasni zastavi, in da nam bodi zastava, ki jo nam poklanja v dragocen spomin ves narod slovenski, vedno tudi zastave „Slave“. Za tem govorom pristopila je gospa kumica dr. Geršakova, ter zabila prvi žebelj v novo našo zastavo, izrekši željo, naj bi ta navdušenost za napredek premilega naroda, kojega gojé „Triglavani“, zbirajo se okoli nove zastave, ostala vsem članom „Triglava“ tudi v bodočnosti. Za tem zabijali so žebelje gospa dr. Spešičeva, podarivši krasen trak, potem gospice družice, g. župan Zadravec, poklonivši dragocen trak, in zastopniki različnih društev. Zadnji žebelj zabije predsednik „Triglava“ ter vsprejme zastavo iz rok mil. gospe kumice zatrujujoč, da bode „Triglav“ vedno neomadeževano ohranil zastavo svojo, ki mu bode vodnica v vsem njegovem delovanju, sebi na čast, narodu v blaginjo in korist. Zdaj poljubi najmlajša sestra starejše svoje družice, namreč zastave pričujočih društev. Po razvitju zastave podali so se Triglavani na pokopališče Središko, kjer so na grob Frana Sajnkoviča, nekdanjega svojega podpredsednika, položili venec z napisom: „Društvo Triglav — Svojemu članu“. G. Rakež se zatem spominja v ginljivem govoru ranjkega Triglavana in pevski zbor zapoje žalostinko „Nad zvezdami“. (Konec prih.)

Iz Jarenine. (Kmečko bralno društvo.) Prijazne Slovenske gorice in doli je majnik zopet ogrnil s prelepo pisanim plaščem duhtéčih cvetlic. Ena med njimi je pa letos nova, in ta je najlepša med vsemi. Bele, goste

koreninice ima, modro krepko steblice in krasan, ko jutranja zora, rdeči cvet. Kar majnik cvetja prinese, ga jesen zopet otrese. Aho Bog z nami, te belo-modro-rdeče cvetke pa ne bo jesenska slana vmerila. Bog živi naše novo bralno društvo, ki je dne 11. maja stopilo prvi korak v javno življenje. Od vseh strani prekrasnih Slov. goric prihiteli so domoljubi k zborovanju, ki se je prav odlično obneslo. Slavna Mariborska čitalnica ž njenim predsednikom na čelu, bila je zastopana v deseterici. Našega društva pomen je g. Radoslav Pipuš, pravnik na Dunaju, z živo besedo prav dobro naslikal ter dokazal, kako zelo nam je treba napredovati v vseh strokah kmetijstva, ako nočemo zaostati za drugimi podjetnimi narodi. Ako človeški rod ne bi bil v omiki napredoval, moral bi se živiti ob samem surovem sadji, kakor nekdanj. Pristopilo je društvu okoli 70 udov. V odbor so bili enoglasno voljeni sledeči možje: g. Leopold Zupanič, kmet, predsednikom; č. g. Fr. Murkovič, kaplan, podpredsednikom; g. Ig. Zupanič, kmet, denarničarjem; gosp. Svitoslav Hauptmann, učitelj, tajnikom; g. Jakob Rošker, kmet, odbornikom; g. Jožef Wenger in Jožef Jager, kmeta, pa odbornim namestnikom. Mnogo udov je društvu po 1 gld. darovalo, č. g. dekan Jareninski še vrh tega bralno izbo, č. g. upravnik na Jareninskem dvoru pa celih 5 fl. Nekaj pristopnikov je udnino za 2 leti naprej platilo, dva vrla Šentiljčana pa za 5 let. G. Ig. Zupanič, podaril je društvu 50 dobrih knjig. Vsem blagim dobrotnikom Bog plati! G. Muršec, kmet od sv. Ilja, spodbujal je sadjarje iz Slov. goric, naj bi se nekako zedinili ter svoje zlahtno sadje, kedar pridejo kupci iz tujine, vsi drago cenili. Navzoči narod razveseljeval je 30 mož broječi vrli pevski zbor iz Jarenine. Slava vsem udeleževancem iz sosednjih župnij, slava Jareninčanom!

Iz Cirkovec. (Ogenj v dveh vaséh.) Strašen in nesrečen je bil za Cirkovce dan 11. t. m. Ob 10. uri dopoldne se je vnelo sredi vasi nekemu kmetu gospodarsko poslopje, ko je najbolj jug pihal in je bilo vse na travnikih ali na polju. V nekaterih minotah je bilo v plamenu 12 hiš z gospodarskimi poslopji vred in pri 8 posestnikih gospodarska poslopja. Farovž, cerkev in šola bili so v največi nevarnosti, kajti na vseh štirih stranéh je gorelo in je streha na zvoniku že tlela tako, da so jo komaj in komaj rešili. Pa ni še minolo pol ure, kar se zasliši glas: „Tudi v Spod. Jablanah gori!“ „Kako to, ker je četrt ure proti jugu-zapadu oddaljeno?“ Kmalu je bilo vse prepričano, da je prežalostna resnica. V Cirkovicah je menda, kakor skoro vse govori, ognja neki otrok kriv; v Spodnjih Jablanah, kjer je do tal zgorelo 10 hramov z vsemi gospodarskimi poslopji, pa je sum takoj letel na neko bogato

ali malokdaj trezno gospodinjjo, ki je zdaj že pod ključem. Hotela se je na taščo maščevati, a pri tem je le druge spravila v največjo revo; da, neka Siletna žena bi bila zgorela, ako je ne bi bil rešil Št. Lovrenški trgovec g. Turin. Obžalovanja in dejanskega sočutja vredni so pogorelci obeh vasi, čeprav so razun enega vsi zavarovani, ker vničeno jim je več gospodarskega orodja in mnogo živine. Da še ni bilo večje škode, gre zahvala ljubemu Bogu, pa tudi sosedom, zlasti pa vrlemu orožniku z Gore, g. Grušovniku, gg. učiteljem in neustrašenim gasilcem iz Polskave in Hoč, ki so hitro na pomoč prihiteli in si zaslužili očitno priznanje in hvalo!

Od sv. Jurija ob Taboru. (Bralno društvo.) Pri nas se je sklenila dne 1. junija ustanovitev „kmetijskega bralnega društva“. Osnovni zbor se je vršil v navzočnosti mnogobrojnega občinstva, katero je radostno pozdravilo lepo namero, čuteč že dalje časa živo potrebo enakega društva. Kakor ima pa vsaka stvar, bodi-si še tako koristna, prijatelje in nasprotnike, tudi nameravano društvo ni brez slednjih. Zlasti se je od neke najmanj pričakovane strani s pravcatim parom in skorej na nepostaven način proti njega osnovi delalo. Upamo vendar, da tudi to nasprotovanje zgine, ko se sprevidi lepi namen društva: „Budimo sebe in druge ter vadimo se v lepem, dobrem in koristnem“.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V ponedeljek se je nadvojvodinja Mar. Valerija, najmlajša hči svetlega cesarja, odpovedala v pričo najvišje gospode vsem pravicam do cesarske časti ter sta ona in nje visoki ženin, nadvojvoda Franc Salvator podpisala ženitbeno pogodbo. Nju poroka bode bojda dne 31. julija. Se ve, da se veselijo vsa avstrijska ljudstva te vesele prigodbe v cesarski rodbini. — Posvetovanje v delegacijah vrše se prav mirno in ima minister za zunanje zadeve, grof Kálnoky z njima lahko delo, nekaj zaprek pa je bilo že pri ministru drž. vojaštva, fzm. Bauerji, ker so nekateri delegatje, najbrž nemški liberalci, neke besede g. ministra napačno razlagali ter se je to celo v novine poročalo. — V nemški delih štajarske dežele napenjajo liberalci vse sile, da bi tudi v kmečkih skupinah zmagali pri volitvi dež. poslancev. Na srečo pa so nemški kmetje trdni in zanesljivi ter poznajo liberalce do volje, zakaj in kedaj so prijazni s kmeti. Vse eno pa v dveh, tréh volilnih okrajih ni gotovo, če zmagajo konservativci. — Koder napravlja koroška „Straža“ volilne shode, povsod se pokaže, da se slov. Korošec rad vname za pravice slov. jezika; treba je samo, da se